

Ὁκτώηχος - Ἦχος δ'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

Πεντηκοστάριον

Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 65.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ·
δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· ὥς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 66.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ ἐυλόγησαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 67.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός,
ἐκλιπέτωσαν· ὥς τήκεται κηρὸς ἀπὸ
προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ
δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικόν. Ὑμνος β'.

Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν,
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος δ'.

Ἀναστάσιμα.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Μακάριοι
οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ
Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν
ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστής
Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος,
ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ
συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν
κρυπτόμενον. Μνήσθητί μου βοῶν, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ
θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας
ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον
Κύριε, Ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν
παράσχου μόνη φιλόανθρωπε, τοῖς πίστει
λατρεύουσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί
σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ
τῇ λόγχῃ διέρρηξας, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς
νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας,
ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν τοῦ ἄδου
τῇ Ἀναστάσει σου, δι' ἧς ἐφωτίσθημεν,
φιλόανθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι·
Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ
ἀσπὸρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον
ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείναςαν
ἄφθορον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς
πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων
συγχώρησιν, δώρησαι πάντοτε τοῖς βοῶσί
σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Κανὼν Β' τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε
Ἰουδαῖοι, διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης·
ὡς ἐπέστη τῷ ἱερῷ, καθὼς γέγραπται,
μεσούσης τῆς νομικῆς ἐορτῆς.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε
Ἰουδαῖοι· Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὥνπερ ἐκάλουν
οἱ Προφῆται, ἐκ Σιών ἐλευσόμενον, καὶ
κόσμον ἀνακαλούμενον.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι,
τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότου· τί
πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν ἅγιον, ὃν
ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Εἷς τῆς Τριάδος ὢν, γενόμενος σάρξ
ῥάθης, οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν, οὐδὲ
φλέξας τῆς τεκούσης τὴν ἄφθορον γαστέρα,
Θεὸς ὢν ὅλος καὶ πῦρ.

Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Ὡιδὴ Γ'. Ἦχος δ'. Μὴ καταποντισάτω.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἰπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Σταυρῷ σε οἱ παράνομοι, Ἰησοῦ
ἤλωσαν, καὶ λόγχῃ ἐξεκέντησαν Χριστέ, καὶ
Ἰωσήφ ὁ εὐσχήμων σε κηδεύει, ἐν τῷ καινῷ
μνημείῳ, ἐξ οὗ μετὰ δόξης ἐξαναστάς,
συνανέστησας Σωτήρ, πᾶσαν κτίσιν
ὑμνοῦσαν τὸ κράτος σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολλὸς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Πρεῖθρον ὑπάρχων Κύριε, τῆς ζωῆς
ἄφθορον, καὶ ἄβυσσος ἐλέους ἀγαθὴ
ὁδοιπορήσας κατέζη, πλησίον τοῦ φρέατος
τοῦ ὄρκου, καὶ τῇ Σαμαρείτιδι ἐκβοᾷ· Δός
μοι ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὅπως λάβῃς ἀφέσεως
νάματα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ὑμῶ Πατέρα ἄναρχον, καὶ Υἱὸν
σύνθρονον καὶ Πνεῦμα ὁμοούσιον πιστῶς,
μίαν οὐσίαν, καὶ φύσιν καὶ δόξαν, καὶ μίαν
βασιλείαν, Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ ποιητὴν,
συνοχέα τοῦ παντός, μετὰ τῶν ἀσωμάτων
δυνάμεων.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παρθένον μόνην τίκτουςαν, καὶ νηδὺν
ἄφθορον τηρήσασαν, ὑμνοῦμέν σε Ἄγνη
θρόνον Κυρίου, καὶ πύλην καὶ ὄρος, καὶ
νοητὴν λυχνίαν, νυμφῶνα ὁλόφωτον τοῦ
Θεοῦ, καὶ σκηνὴν δόξης σαφῶς, κιβωτόν τε
καὶ στάμνον καὶ τράπεζαν.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Ύμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος δ'.

Τὸ φαῖδρον τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα,
ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου
Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν
ἀπορρήψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι
ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἡγέρθη
Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι πᾶσι
Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με
καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεός
δόξα σοι.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες Ἀθάνατε,
ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ
ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ
Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς
σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς
πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 103.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ
ἀνάγνωσμα.

11:19-30

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες
οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς
γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως
Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ
λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίους.
Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι
καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς
Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς,
εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν.
Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς
τε ἀριθμὸς ὁ πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ
τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ
ῶτα τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις
περὶ αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν
ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ
ιδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ
παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῇ καρδίας
προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς
καὶ πλήρης Πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως.
Καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ.
Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ἀναζητῆσαι Σαῦλον,
καὶ εὗρών ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο
δὲ αὐτοὺς καὶ ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν,
χρηματίζειν τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς
μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς
ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων

προφηται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαθος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς εὐπορεῖτο τις ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὁ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 44.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ἐντεινον καὶ κατενοδοῦ καὶ βασίλευε, ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

δ' 5 - 42

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐκεῖ πηγή τοῦ Ἰακώβ. ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥσει ἕκτη. ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλησαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πεῖν. οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὦν παρ' ἐμοῦ

πεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος ; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, οὔτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μεῖζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἐπὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πῖν ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε. ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πιστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρὶ. ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἶδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἶδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστὶν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ

ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε, τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· Ραββί, φάγε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρωσὶν ἔχω φαγεῖν, ἢν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε. ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρωμά ἐστιν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ θερισμός ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμόν. ἤδη. καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς

γυναικὸς, μαρτυρούσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. ὥς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτόν οἱ Σαμαρεῖται, ἡρώτων αὐτόν μέναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἦχος α'.

Ὁ Ἀγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, Ἀγνή Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Κοινωνικόν.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἀντὶ τό· Εἶδομεν τὸ φῶς.

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις

τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρομοῦ
καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.